

Publicerad 2004-04-06 14:42 av Lina E

Lämna mig och kom aldrig åter!

Jag bryr mig fan inte om dig längre!
Jag bryr mig inte om vad du gör
Jag bryr mig inte heller om vart du är

Din sand i timglasets rinner för sakta men väldigt säkert...

Du följer med blodet ut ur mitt hjärta till ett öppet sår
På samma sätt som du gjorde dig av med mig
Skillnaden är att mitt sår öppnade sig när jag föll
Du skar ditt sår medvetet med kniv...

Två månader sen du pratade med mig nu
Det du frågade då var om jag snott ditt dyra vin
Inte ett \\Hej gumman, hur mår du?\\
Bara anklagelser inlindade i frågor

Och nu, två månader utan ett ljud...

Sen förväntas jag kalla dig pappa!
Glöm det min herre!
Det är över nu!
Jag är 4 km bort, eller ett samtal
Men det tar förstås för mycket av din energi...

Stackare...!

Det som gör mest ont är att jag vet
Att anledningen till att jag skriver såhär
Bara bevisar att jag fortfarande vill bli älskad av dig

Och varje gång jag kommer till insikt äcklas jag..

Vill så innerligt gärna att det ska va över snart...
Att jag ska sluta låta dig greppa tag runt mina känslor
Att jag ska sluta förstå att du finns!

Snälla, lämna mig och kom aldrig åter...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lina E med Poeter.se id #398 innehar upphovsrätten